

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319011027
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2319011027.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti odsúdenému G. W., nar. dňa XX.XX.XXXX v I., trvale bytom G. G., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212, ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 23.10.2019, č. k. 1Nt/23/2019-22, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25.02.2020 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného G. W. zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta uznesením zo dňa 23.10.2019, č. k. 1Nt/23/2019-22 rozhodol tak, že podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh na povolenie obnovy konania podaný v prospech odsúdeného G. W., smerujúci proti výroku o vine a treste rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 27.02.2019, sp. zn. 1T 28/2018, právoplatného dňa 04.03.2019, za pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a iné, ktorým bol odsúdenému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia zamietá, pretože nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a alebo by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že dňa 07.08.2019 odsúdený na okresný súd podal návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci súdu I. stupňa pod sp. zn. 1T/28/2019, ktorý odôvodnil tým, že od 01.08.2019 bola novelizáciou Trestného zákona zmenená právna kvalifikácia § 212 ods. 4 písm. b) Trestného zákona, na základe, ktorej bol on v pôvodnom konaní uznaný vinným a odsúdeným, a ktorá bola pre neho nepriaznivejšia a je potrebné uplatniť výnimku zo zásady zákazu retroaktivity.

Okresný súd v konaní o povolení obnovy konania, vykonal dokazovanie na verejnom zasadnutí dňa 23.10.2019, a to výsluchom odsúdeného G. W., (ktorý svoj návrh ešte doplnil tým, že v pôvodnom súdnom konaní nebola riadne vyčíslená škoda) a oboznámením trestného spisu Okresného súdu Galanta 1T/28/2018.

Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané to, že dňa 01.08.2019 bol novelizovaný Trestný zákon, pričom konštatoval, že to nie je okolnosťou v súlade s ustanovením § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Ako vyplýva aj zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR - Tpj 44/2013, ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a, ako aj skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t.j.

zákoných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Zmena zákona, alebo niektorej jeho časti preto nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku a tým jednou z podmienok obnovy konania.

Proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 23.10.2019, č. k. 1Nt/23/2019-22 podal priamo na verejnom zasadnutí odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 06.12.2019, doručeným okresnému súdu dňa 06.12.2019 tak, že v písomnom podaní zo dňa 04.10.2019 navrhoval vykonanie dôkazov: výsluch poškodeného Ing. D. G. a príbratie do konania znalca za účelom určenia skutočnej hodnoty vecí a výšky škody pri skutku č. 2 obžaloby. S týmito navrhnutými dôkazmi sa súd I. stupňa riadne nevysporiadal a v napadnutom uznesení dostatočne nevysvetlil, prečo nevykonal tieto navrhované dôkazy. Výsluchom svedka - poškodeného Ing. G. a znaleckým dokazovaním by sa preukázala tá skutočnosť, že jeho konaním v súvislosti so skutkom č. 2 obžaloby nebola naplnená skutková podstata trestného činu krádeže podľa § 212 Trestného zákona a nebola spôsobená taká škoda ako ju súd ustálil v pôvodnom konaní, pričom aj táto skutočnosť je skutočnosťou odôvodňujúcou povolenie obnovy konania v tomto prípade podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, a to v smere, že škoda v prípade skutku č. 2 obžaloby nebola správne určená.

Tiež uviedol, že odo dňa 01.08.2019 je účinná novela Trestného zákona (zákon č. 214/2019 Z. z.), na základe ktorej bolo mimo iného zmenené aj znenie ustanovenie § 212 Trestného zákona, pričom po vykonanej zmene zákona už v súčasnosti konanie, za ktoré bol v minulosti odsúdený napadaným rozsudkom nie je možné právne kvalifikovať ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. b) Trestného zákona (účinného do 31.07.2019), ale správne je potrebné toto konanie právne kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona (účinného od 01.08.2019). V právnom štáte je nežiaduce, aby za obdobné skutky spáchané v obdobnom čase niektorí ich páchatelia, ktorí boli za ne odsúdení pred dňom 01.08.2019, vykonávali mnohoročné nepodmienečné tresty odňatia slobody (v jeho prípade 3 roky) a iní páchatelia, ktorí boli za takéto skutky odsúdení v čase odo dňa 01.08.2019 vykonávali iba niekoľko mesačné tresty odňatia slobody, príp. vykonávali podmienečné tresty odňatia slobody. Má za to, že v tomto smere možno aj zmenu zákona považovať za skutočnosť odôvodňujúcu povolenie obnovy konania v tomto prípade podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Odsúdený ďalej namietal, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je nedostatočné a nie je v súlade s § 180 v spojení s § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Odôvodnenie napádaného uznesenia je absolútne stručné, všeobecné a nedáva dostatočnú odpoveď na zásadné otázky ohľadom konkrétnych skutočností, ktoré viedli konajúci súd k zamietnutiu návrhu na povolenie obnovy konania.

Na základe vyššie uvedeného preto navrhol, aby Krajský súd v Trnave zrušil uznesenie Okresného súdu Galanta zo dňa 23.10.2019, č. k. 1Nt/23/2019-22 a sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 400 ods. 1 Trestného poriadku povolí obnovu konania v prospech obvineného a zruší napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 27.02.2019, č. k. IT/28/2018-208, a to vo výroku o vine pri skutku č. 1 a č. 2 ako aj vo výroku o treste napadnutého rozsudku, príp. aby v zmysle § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku uložil Okresnému súdu Galanta, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Zároveň navrhol, aby Krajský súd v Trnave v zmysle § 398 ods. 3 Trestného poriadku prerušil výkon trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva, a aby po povolení obnovy konania v zmysle § 403 Trestného poriadku rozhodol tak, že ho do väzby neberie.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti postupoval podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

Po preskúmaní spisového materiálu si krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu osvojil. Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd zistil, že prvostupňový súd dospel k správnym právnym záverom.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatelia, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia

súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Sťažnostný súd v tejto súvislosti dáva odsúdenému do pozornosti, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe, a teda v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Tieto však v danom prípade zistené neboli.

Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie taká skutočnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Ide o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom, ak by v dôsledku tohto dôkazu došlo k podstatnej zmene výpovede svedka, predmetom hodnotenia súdu musí byť aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazov.

V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme.

Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne (t. j. konečným výpočtom) stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené. Takýto stav však v predmetnej veci nenastal.

Po preskúmaní spisového materiálu a sťažnosti odsúdeného teda sťažnostný súd dospel k záveru, že podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku neboli splnené, a preto okresný súd správne návrh odsúdeného G. W. na povolenie obnovy konania zamietol. Navyše sťažnostný súd uvádza, že odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

K námietkám odsúdeného mal sťažnostný súd za potrebné uviesť, že navrhované dôkazy: výsluch poškodeného Ing. D. G. a príbratie znalca za účelom určenia skutočnej hodnoty vecí okresný súd správne zamietol, nakoľko v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/28/2018 odsúdený na hlavnom pojednávaní dňa 27.02.2019 po zákonom poučení v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (za prítomnosti obhajcu) vyhlásil, že je vinný zo skutkov, ktoré sa mu kládli za vinu v obžalobe. Kladne odpovedal na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku. Okresný súd na návrh prokurátorky a poškodeného Ing. D. G. prijal vyhlásenie odsúdeného. Následne nevykonal dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku.

K vyhláseniu obžalovaného o vine treba uviesť, že takéto vyhlásenie je z hľadiska ďalšieho postupu súdu veľmi významné, keďže v rozsahu priznania obžalovaného sa potom už nevykonáva kontradiktórne hlavné pojednávanie. Toto jeho vyhlásenie je podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku neodvolateľné (odsúdený bol o tejto skutočnosti poučený súdom I. stupňa), a preto nie je možné (s výnimkou ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku) napadnúť ho odvolaním ani dovolaním.

Odsúdený mohol podať návrh na obnovu konania, keby predkladal skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než neznáme, pričom za takéto dôkazy v tomto prípade nemožno považovať výsluch poškodeného ani pribratie znalca, pretože v rámci prípravného konania bol poškodený vypočutý a škoda bola vyčíslená na základe odborného vyjadrenia. Takže nejde o dôkazy, ktoré by boli okresnému súdu pred prijatím vyhlásenia odsúdeného súdom neznáme, a keďže odsúdený urobil predmetné vyhlásenie ku skutkom, teda aj ku škode, ktorá bola v obžalobe ustálená a o dôsledkoch uznania viny bol poučený, ďalšie dokazovanie v rozsahu, v akom to navrhovala obhajoba vo vzťahu ku spáchaným skutkom by bolo nadbytočné.

Sťažnostný súd k námietke týkajúcej sa novely Trestného zákona účinnej odo dňa 01.08.2019 uvádza, že za skutočnosť súdu skôr než neznámu v zmysle § 394 ods.1 Trestného poriadku nemožno považovať prípadné zmeny predpisov hmotného práva, keďže táto (zmena hmotnoprávneho predpisu) v čase vyhlásenia pôvodného rozhodnutia objektívne neexistovala (obdobne vid' nálež ÚS SR z 26.07.2019 pod sp. zn. I. ÚS 142/2018) a teda nemohla byť zohľadňovaná, príp. aplikovaná pri procese rozhodovania. V danej súvislosti je potrebné tiež poukázať na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR pod č. Tpj 44/2013, z ktorého vyplýva, že podmienky obnovy konania sa netýkajú zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu, pričom splnením podmienky na obnovu konania „ex lege“ je tá právna skutočnosť, ak ústavný súd vyslovil nesúlad zákona s ústavou (§ 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR), čo však v danom prípade zistené nebolo.

Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia senát Krajského súdu v Trnave podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného G. W. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.